

51.02. Uddannelse m.v. Efter bilstandsloven ydes hjælp til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelse, erhvervsmæssig optræning og omskoling i henhold til § 42, stk. 1, i tilfælde, hvor det anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at kunne klare sig selv og sørge for sin familie. Uddannelseshjælp efter bilstandsloven ydes kun i det omfang, behovet for bistand ikke kan dækkes ved tilskud fra Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning, jfr. L 144 1976.

Bistanden omfatter hjælp til underhold og faste udgifter m.v., udmålt efter samme retningslinier som forbigående hjælp, samt udgifter, der direkte følger af uddannelsen, f.eks. bogudgifter, kursusudgifter og befodringsudgifter samt udgifter, der er en særlig følge af et handicap.

Hjælpen kan normalt højst udgøre et beløb svarende til det nettobeløb – efter skattetræk – der udbetales til personer, som får dagpenge efter den til enhver tid gældende maksimale sats, og hvis skattetræk alene er fastsat på grundlag af dagpengeindtægten, dog med mulighed for til personer, hvis forhold er ganske særligt vanskelige på grund af usædvanlige store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter, undtagelsesvis at udmåle en hjælp ud over det nævnte generelle maksimum. For personer, som modtager hjælp efter lovens § 42, stk. 1, til uddannelse og erhvervsmæssig optræning eller omskoling m.v., vil hjælpen til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicapet, blive udmålt ud over maksimum for dagpenge. De arbejdsforhold, der etableres som mindstelønsordninger, berøres ikke af reglerne om det generelle maksimum.

Fra 1. januar 1983 er reglerne om udmåling af underholdshjælp blevet ændret, jfr. L 620 1982. Der henvises til Anm. II ad § 15.04.30.51.01. ovenfor, idet det dog bemærkes, at bestemmelsen om nedsættelse af hjælpen efter 9 måneder ikke gælder hjælp efter § 42.

Til en højere uddannelse på en offentlig anerkendt læreanstalt eller tilsvarende uddannelsesinstitution ydes hjælpen det første år af den egentlige uddannelse som tilskud og herefter normalt som ½ lån og ½ tilskud. Tilbagebetalingspligten for den del af hjælpen, der ydes til dækning af terminsydelse på fast ejendom er nu udstrakt til at omfatte både afdrag og renter, jfr. L 620 1982. Tilbagebetalinger optages under indtægt på nærværende hovedkonto. L 620 1982 skønnes at medføre årlige mindreudgifter til § 42-hjælp på ca. 40 mill. kr. årligt.

Antallet af familier, der ifølge bilstandslovstatistikken modtog hjælp efter denne bestemmelse, har i perioden 1980–83 udviklet sig således:

	1981	1982	1983
Antal familier	25.874	29.315	33.419

Kommunernes udgifter i 1984 anslås til 880 mill. kr. (løbende prisniveau) svarende til ca. 900 mill. kr. i PL-niveau januar 1985.

Som følge af den ved L 301 1984 gennemførte ændring af bilstandslovens bestemmelser om døgnpleje m.v. refunderer staten fra 1985 ikke længere kommunernes udgifter til foranstaltninger i forbindelse med børns og unges døgnophold uden for eget hjem. Kommunernes refusionsberettigede udgifter til hjælp efter § 42 skønnes herved at blive reduceret med ca. 30 mill. kr. årligt. Supplering den 17/12 1984 af socialministeriets vejledning af 30/9 1983 om hjælp efter § 42 til enlige forsørgere skønnes at medføre en mindre merudgift.

For 1985 anslås kommunernes udgifter til 900 mill. kr. Der forventes stigende udgifter på denne konto.

De refusionsberettigede udgifter i 1986 anslås til 940 mill. kr. og i BO-årene 1987–89 til henholdsvis 980 mill. kr., 1.020 mill. kr. og 1.060 mill. kr.

51.03. Arbejdsmaskiner og værktøj samt selvstændig virksomhed. I henhold til § 42, stk. 2, i bilstandsloven kan der, når det er af afgørende betydning for en person med nedsat erhvervsevne, ydes hjælp til anskaffelse af værktøj og arbejdsmaskiner samt efter afgørelse af revaliderings- og pensionsnævnet til etablering af selvstændig virksomhed. Der er i pkt. 11 i socialministeriets cirkulære af 30. marts 1976 om hjælp efter bilstandslovens § 42 givet